

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro

Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

Domnului RUJAN Ion-Cristinel

**Președinte al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări
Senat**

AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEȘIRE Nr. ...3.4.9.1.7/ 9.OCT. 2026

Stimate Domnule Președinte RUJAN Ion-Cristinel,

Printr-o petiție, a fost adusă în atenția Avocatului Poporului o problemă existentă la nivelul **Legii nr. 421/2002** privind regimul juridic al vehiculelor fără stăpân sau abandonate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale. În temeiul acestui act normativ, primarul și șeful poliției/postului de poliție vor mandata prin dispoziție, respectiv prin ordin, câte un angajat din aparatul propriu, însărcinat cu urmărirea modului de aplicare a legii. Sesizarea primarului sau a organului de poliție cu privire la existența unor vehicule staționate de cel puțin 6 luni pe domeniul public se poate face în scris sau verbal. Sesizările înregistrate vor fi verificate pe teren de către împuternicitul primarului sau al organului de poliție, după caz.

Relevante sunt definițiile legale ale vehiculului fără stăpân și a celui abandonat. Astfel, legea stabilește ca fiind **vehiculul fără stăpân** - vehiculul de orice categorie, fără plăcuță de înmatriculare sau alte marcaje oficiale ori înmatriculate în străinătate, staționat pe domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, al cărui proprietar sau deținător legal este necunoscut, iar **vehiculul abandonat** - vehiculul de orice categorie, aflat pe domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale de cel puțin 6 luni, al cărui proprietar sau deținător legal este cunoscut, însă există indicii temeinice că acesta nu respectă condițiile legale pentru a circula pe drumurile publice.

Pentru vehiculele în privința cărora există indicii temeinice că ar fi fără stăpân sau că ar fi abandonate, aflate pe domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, agenții constatatori din aparatul propriu al consiliului local, împuterniciți de primar, precum și agenții aparținând organelor de poliție vor întocmi procese-verbale de constatare. Cu ocazia întocmirii procesului-verbal, **agentul constator va afișa o somație pe caroseria autovehiculului**, prin care solicită ridicarea acestuia de pe terenul aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, **în termen de 10 zile**.

Abia la împlinirea termenului de 10 zile, primarul va dispune inventarierea, expertizarea, **ridicarea**, transportarea și depozitarea autovehiculului și a bunurilor aflate în interiorul acestuia, prin grija agentului constator, într-un loc special amenajat de către autoritățile administrației publice locale. Agentul constator încunoștințează organele de poliție cu privire la autovehiculul abandonat în vederea efectuării de cercetări pentru identificarea proprietarului sau, după caz, a deținătorului legal al acestuia. Pe baza procesului-verbal de constatare încheiat și a oricăror altor verificări făcute de agentul constator și de organele de poliție, primarul emite o dispoziție prin care declară vehiculul în cauză ca fiind fără stăpân ori, după caz, abandonat.

Pentru identificarea proprietarului sau a deținătorului legal al vehiculului fără stăpân, în termen de 5 zile de la întocmirea procesului-verbal de constatare se aduc la cunoștință publică prin anunț publicat într-un cotidian local și prin afișarea, la sediul primăriei, a listei cuprinzând descrierea vehiculului, caracteristicile tehnice, precum și locul unde a fost identificat. În cazul în care, în urma

publicării anunțului și/sau a listei prevăzute de lege, proprietarul sau deținătorul legal al vehiculului îl revendică, acestuia i se aduce la cunoștință faptul că refuzul de a prelua vehiculul constituie contravenție și se sancționează.

În cazul vehiculelor fără stăpân, restituirea vehiculului către proprietarul sau deținătorul legal se face pe bază de proces-verbal de predare-primire, în termen de 10 zile de la data la care persoana care revendică vehiculul face dovada achitării tuturor taxelor, a impozitelor și amenzilor prevăzute de lege, aferente respectivului vehicul: a) calității de proprietar sau deținător legal al acestuia; b) achitării sumelor corespunzătoare cheltuielilor efectuate pentru inventarierea, expertizarea, ridicarea, transportul, depozitarea și paza vehiculului; c) **plății la zi a tarifului de parcare, în cazul vehiculelor ridicate din parcare; d) deținerii inspecției tehnice periodice valabile pentru vehiculul respectiv.**

Din cele relevate, rezultă că normele criticate fac referire la vehiculele fără stăpân, iar susținerile din petiție se confirmă, mai exact, restituirea vehiculului care nu are efectuată inspecția tehnică periodică nu se poate realiza către proprietarul sau deținătorul legal, deoarece inspecția tehnică periodică se realizează doar în stațiile special amenajate în acest sens.

Prevederile **art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 421/2002**, cu modificările și completările ulterioare, au fost inserate în fondul activ legislativ prin **Legea nr. 97/2020** pentru modificarea și completarea Legii nr. 421/2002 privind regimul juridic al vehiculelor fără stăpân sau abandonate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale.

În acest punct al analizei, este important de menționat că recunoaștem obligația statului de a adopta soluții pentru problemele ivite în materia reglementată, însă normele legale trebuie să fie edictate astfel încât să fie puse în aplicare cu claritate și coerență rezonabile pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții [a se vedea în acest sens și Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza Păduraru împotriva României, Hotărârea din 6 decembrie 2007, pronunțată în Cauza Beian împotriva României].

La prima vedere, condiția impusă prin dispozițiile **art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 421/2002**, cu modificările și completările ulterioare, și anume **deținerea inspecției tehnice periodice valabile pentru vehiculul respectiv** are o justificare obiectivă, deoarece un vehicul fără ITP valabil nu poate fi pus în circulație pe drumurile publice.

În realitate, norma legală nu reglementează doar obligația proprietarului de a nu circula cu vehiculul fără efectuarea ITP, ci condiționează restituirea fizică a bunului către proprietar de existența unei inspecții tehnice periodice valabile, pe care nu o poate efectua odată ce vehiculul a ajuns în custodia autorităților.

Prin urmare, trebuie analizat dacă legiuitorul poate transforma o condiție referitoare la condiția tehnică de funcționare a vehiculului pentru circulația pe drumurile publice într-o condiție pentru exercitarea prerogativei proprietarului de a-și recupera bunul, cu atât mai mult cu cât inspecțiile tehnice periodice se efectuează doar în stații specializate.

În altă ordine de idei, întrucât prescripția legală criticată creează o dificultate reală cetățeanului în exercitarea drepturilor sale, nu întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile **art. 1 alin. (5) din Constituție**, în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

În loc să mențină coerența și unitatea dispozițiilor deja existente, modificarea intervenită prin introducerea condiției criticate creează o insecuritate a raporturilor juridice, deoarece în cazul în care în termen de 10 zile de la data anunțului proprietarul sau deținătorul legal al vehiculului nu se prezintă în vederea ridicării acestuia, **vehiculul trece de drept în proprietatea unității administrativ-teritoriale din raza căreia a fost ridicat, liber de orice sarcini, prin dispoziție a primarului, și urmează să fie valorificat prin vânzare, în condițiile legii, sau predat unei unități de colectare și valorificare a deșeurilor, în funcție de starea vehiculului.**

În aceste condiții, apare ca evident că se aduce atingere principiului securității raporturilor juridice, care are o structură complexă și exprimă, în esență, faptul că cetățenii trebuie protejați contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei insecurități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă s-o creeze.

În urma efectuării inspecției tehnice periodice a vehiculului se stabilește dacă acesta poate circula legal, în timp ce norma criticată folosește lipsa efectuării inspecției tehnice periodice pentru a justifica nerecuperarea vehiculului de către proprietar, dar și trecerea ulterioară a acestuia în proprietatea unității administrativ-teritoriale din raza căreia a fost ridicat.

În această situație trebuie să facem diferența între inspecția tehnică periodică, ce reprezintă o inspecție concepută și efectuată pentru a garanta că un vehicul poate fi folosit în condiții de siguranță pe drumurile publice și că respectă caracteristicile de siguranță și de mediu obligatorii, și dreptul proprietarului de a reintra în posesia bunului său.

Dacă legiuitorul condiționează exercitarea celui de-al doilea drept de îndeplinirea unei cerințe care aparține, în esență, primului domeniu, trebuie să existe o legătură juridică suficient de clară și previzibilă între cele două, dar și să nu reprezinte o piedică insurmontabilă în exercitarea unui drept.

Referitor la condițiile pe care o reglementare de nivel primar trebuie să le îndeplinească în raport cu art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, instanța de contencios constituțional a reținut, prin Decizia nr. 547/2017, că o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita. Totodată, Curtea, având în vedere principiul generalității legilor, a reținut că poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii.

Pentru toate aceste considerente, vă supunem atenției aspectele relevate mai sus, pentru a fi avute în vedere în cadrul procesului legislativ privind modificarea Legii nr. 421/2002 privind regimul juridic al vehiculelor fără stăpân sau abandonate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale.

Cu stimă,

Avocatul Poporului,

Renate Weber

